

§ 14. Przepisy § 2—13 stosuje się odpowiednio do wyznaczonych przez sąd, na podstawie art. 56 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, za ich zgodą, innych zakładów pracy, placówek, instytucji i organizacji przyjmujących skazanych.

§ 15. Potrąceń z wynagrodzenia skazanego pozostającego w zatrudnieniu, wobec którego jest wykonywana kara ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem (art. 35 § 2 Kodeksu karnego), dokonuje się w wysokości określonej procentowo w orzeczeniu, biorąc za podstawę składniki otrzymywanego przez skazanego wynagrodzenia, z wyjątkiem dodatków:

- 1) z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych,
- 2) z tytułu pracy w godzinach nocnych,
- 3) za pracę w warunkach szkodliwych, uciążliwych i niebezpiecznych oraz kwot wypłacanych nagród jubileuszowych.

§ 16. Zakład przekazuje na rachunek dochodów budżetowych sądu sprawującego nadzór nad wykonywaniem kary ograniczenia wolności kwoty, o których mowa w § 15, potrącane na rzecz Skarbu Państwa z wynagrodzeń skazanych. Jeżeli kwoty te mają być potrącane stosownie do orzeczenia na cel społeczny, zakład

przekazuje potrąconą kwotę na rachunek instytucji społecznej realizującej ten cel.

§ 17. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 marca 1989 r. w sprawie wykonywania kary ograniczenia wolności (Dz. U. Nr 16, poz. 85),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie określenia trybu wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, szczegółowych obowiązków tych zakładów i instytucji użyteczności publicznej w zakresie wykonywania tej pracy oraz szczegółowych zasad gospodarowania środkami uzyskanymi z jej wykonywania, jak również szczegółowych zasad wynagradzania wyznaczonych pracowników odpowiedzialnych za organizację pracy skazanych i jej przebieg, a także określenia ulg podatkowych dla tych zakładów i instytucji (Dz. U. Nr 70, poz. 444).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

721

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania statutu Urzędowi Ochrony Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 70, poz. 443, Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1996 r. w sprawie nadania statutu Urzędowi Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 145, poz. 675) w § 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład UOP wchodzi następujące jednostki organizacyjne:

- 1) Zarząd Wywiadu,
- 2) Zarząd Kontrwywiadu,
- 3) Zarząd Ochrony Ekonomicznych Interesów Państwa,
- 4) Zarząd Śledczy,

- 5) Zarząd Zabezpieczenia Technicznego,
- 6) Gabinet Szefa,
- 7) Biuro Analiz i Informacji,
- 8) Biuro Bezpieczeństwa Łączności i Informatyki,
- 9) Biuro Ewidencji i Archiwum,
- 10) Biuro Prawne,
- 11) Biuro Finansów,
- 12) Biuro Kadr i Szkolenia,
- 13) Biuro Administracyjno-Gospodarcze,
- 14) Inspektorat Nadzoru, Kontroli i Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W skład delegatur UOP mogą wchodzić wydziały zamiejscowe, jeżeli Szef, tworząc je za zgodą Prezesa Rady Ministrów, tak postanowi.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*